

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

CEI MAI BUNI FII AI POPORULUI PROPUȘI CANDIDAȚI AI FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE

Aspect de la adunarea de propunere a candidatului F.D.P. din circumscripția electorală nr. 1 Grivița Roșie

În toată țara au loc adunări în care sînt propuși candidați pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, sfătura populare raionale, orașenești și comunale.

Cu sentimentul bucuriei și satisfacției pentru marile realizări îndeplinite în răstimpul de la ultimele alegeri, participanții la adunări, într-o atmosferă de puternică însuflețire, își desemnează drept candidați ai Frontului Democrației Populare, conducători de partid și de stat, muncitori, țărani, oameni de știință și cultură, femei, tineri, oameni ai muncii de diferite naționalități. Căldura și entuziasmul cu care participanții la adunări aprobă propunerile făcute sînt mărturie a încrederei nemărginite în politica partidului.

Adunările pentru desemnarea candidaților în circumscripțiile electorale prilejuiesc totodată o trecere în revistă a celor mai de seamă realizări obținute în anii puterii populare în toate regiunile, orașele și satele țării. Exprimînd voința întregului popor de a contribui din toate puterile la îndeplinirea politicii partidului, participanții la adunări, reprezentanții ai întreprinderilor, instituțiilor, unităților agricole socialiste, ai tuturor categoriilor de oameni ai muncii din circumscripțiile electorale au subliniat în luările de cuvînt marile succese obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii, creșterea prestigiului țării noastre peste hotare, creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului. În țară au avut loc prefaceri de mare însemnătate. Cea mai marea cucerire a oamenilor muncii din țara noastră din ultimii ani este victoria deplină a socialismului la orașe și sate. Orînduirea noastră socială, bazată pe puterea celor ce muncesc, s-a consolidat an de an, masele cele mai largi de oameni ai muncii participă activ la conducerea vieții de stat, se dezvoltă continuu democrația socialistă. Întreaga putere politică aparține oamenilor muncii, se deplinește în soarta și soarelui muncii lor. De aici și entuziasmul cu care mii de cetățeni susțin candidaturile celor propuși, luîndu-și angajamente de a munci cu însuflețire alături de ei pentru continua înflorire a patriei noastre socialiste.

Vineri 16 ianuarie a.c., în ceasurile după-amiezii, spre bătrîna dar astăzi tinăra uzină bucureșteană Grivița Roșie, se îndreptau oameni ai muncii de la întreprinderile „Electrofar”, „Dacia”, Depoul București călători, Reparații auto, cadre didactice de la școlile din raion, pensionari, gospodine, numeroși locuitori ai cartierului, pentru a participa, alături de mii de muncitori grivițeni, la adunarea de propunere a candidatului Frontului Democrației Populare din circumscripția electorală nr. 1 Grivița Roșie în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Sentimentul mîndriei patriotice pentru tot ce s-a îndeplinit în patria noastră a găsit o grăitoare expresie în entuziasmul cu care oamenii muncii au participat la această adunare.

Luînd cuvîntul, primul secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R., Florian Dănalache, președintele Consiliului orașenesc F.D.P., a arătat că alegerile care vor avea loc la 7 martie constituie un eveniment de mare însemnătate în viața poporului român, una din cele mai caracteristice manifestări ale vieții politice și de stat la care participă milioane de oameni ai muncii. Profundul democratism al orînduirii noastre populare își găsește o deplină expresie în faptul că cei mai buni fii ai poporului — muncitori, țărani, ingineri, oameni de știință, cultură și artă — sînt aleși în organele puterii de stat.

Am convingerea că sînt în asportunind dv., al tuturor, — a spus vorbitorul — asportunind drept candidat al Frontului Democrației Populare în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională în circumscripția electorală nr. 1 Grivița Roșie, pe cel mai iubit fiu al poporului nostru tovarășul GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine.

Indelungi și puternice aplauze și ovații salută propunerea făcută.

După ce a înfățișat mărețul tablou al realizărilor ob-

ținute de poporul nostru în anii construcției socialiste, vorbitorul s-a oprit asupra îndeplinerii din Capitală și din raionul Grivița Roșie.

Colectivele din întreprinderile din cuprinsul raionului au raportat la sfîrșitul anului trecut îndeplinirea planului în proporție de 103 la sută. Numeroase uzine au fost modernizate și înzestrate cu tehnica nouă, iar altele, cum sînt „Grivița Roșie” și „Dacia”, au fost lărgite și reprofilate. Pe calea Griviței, bulevardul 1 Mai, Bucureștii Noi și în alte locuri au fost construite ansambluri moderne de locuințe confortabile, luminoase, cu școli, cinematografe, magazine bine aprovizionate. Au apărut noi cartiere de locuințe cum sînt: Pajura, Jiului-Scinteia.

Susțin cu căldură propunerea făcută — a spus Vasile Stan, maistrul la Uzinele „Grivița Roșie” — conștient fiind că toate marile victorii obținute de poporul nostru pe drumul desăvîșirii construcției socialiste se datorează politicilor înțelepte a partidului nostru.

Mă mîndresc că lucrez la această uzină cu glorioase tradiții revoluționare. În ultimii ani uzina noastră a cunoscut o mare dezvoltare, transformîndu-se într-una din cele mai importante întreprinderi din țară, producătoare de utilaje chimice și petroliere. Pentru colectivul uzinei noastre alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și sfaturile populare sînt un minunat prilej de a obține noi realizări.

Susținînd, de asemenea, propunerea, a muncitorul Stanca Mureșan, de asemenea, „Tableta”, a spus: Pe întreg cuprinsul țării se înalță fabrici și uzine moderne, temelie industriei noastre socialiste; ne emoționează înfățișarea nouă, strălucitoare, a orașelor patriei, viața nouă a sateiului cooperativizat, nenumăratele edificii de cultură. Toate acestea sînt create pentru noi, pentru binele nostru. Tot ceea ce am realizat pînă acum este legat de numele drag al partidului, cîrmaciul înțelept al vieții noastre.

Vorbînd în numele colectivului întreprinderii textile „Dacia”, Nicolae Ungureanu, directorul întreprinderii, a

subliniat sentimentul de adîncă recunoștință față de partid, pentru consecvența cu care aceștia urmează linia sa îndreptată spre dezvoltarea țării pe drumul socialismului, pentru contribuția sa la întărirea rîndurilor mișcării comuniste internaționale și a sistemului socialist mondial.

Îndrumînd copiii să descifreze slova cărților, să cunoască minunatul univers al culturii umane, a spus în cuvîntul său Adam Căliman, directorul Școlii nr. 175, învățătorii și profesorii, care au simțit permanent grija partidului și guvernului, sădesc, zi de zi, în inimile tinerei generații dragostea fierbinte față de patrie, față de harnicul și talentatul nostru popor, mîndria pentru marile construcții ale socialismului, profunda recunoștință și devotamentul față de Partidul Muncitoresc Român.

Sînt grivițean și mă mîndresc cu acest lucru — a spus apoi pensionarul Oprea Cojocaru. Am lucrat ca muncitor la Grivița timp de 32 de ani. Locuiesc în acest cartier de aproape 27 de ani și am văzut și simțit, în anii regimului democrat-popular, profunde transformări care au avut loc în viața cartierului, a oamenilor. Din balconul locuinței mele mi se oferă priveliștea încântătoare a masivelor de beton și sticlă ale magistralei de asfalt a căii Griviței și este imposibil să nu fac o comparație a ceea ce a fost Grivița de altădată cu ceea ce este Grivița noastră frumoasă de astăzi.

În încheiere, participanții la adunare au adoptat în unanimitate, prin puternice aplauze și ovații, textul unei scrisori prin care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej este rugat să accepte propunerea de a fi candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 1 Grivița Roșie.

Partidul, întregul popor — se spune în scrisoare — dau o înaltă prețuire activității neobosite pe care o desfășurați în fruntea Comitetului Central, pentru binele și fericirea poporului nostru, pentru triumful socialismului și păcii. Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, oamenii muncii au schimbat din temelii înfățișarea patriei noastre, ridicînd România pe culmile tot mai înalte ale socialismului, sporînd continuu prestigiul ei internațional.

Au mai fost propuși candidați ai F.D.P. pentru alegerile în Marea Adunare Națională tovarășii: Gheorghe Apostol în circumscripția electorală nr. 1 Galați Sud; Emil Bodnăraș în circumscripția electorală nr. 1 Iași Nord; Petre Borilă în circumscripția electorală nr. 1 Steașca Roșu Brașov; Nicolae Ceaușescu în circumscripția electorală nr. 1 Pitești; Chivu Stoica în circumscripția electorală nr. 1 Ploiești; Alexandru Drăghici în circumscripția electorală nr. 1 Hunedoara Est; Ion Gheorghe Maurer în circumscripția electorală nr. 1 Universitate Cluj; Alexandru Moghioroș în circumscripția electorală nr. 1 Tg. Mureș Vest; Alexandru Birlădeanu în circumscripția electorală Constanța Est; Dumitru Coliu în circumscripția electorală nr. 1 oraș Baia Mare; Leonte Răutu în circumscripția electorală nr. 1 Bacău Sud; Leontin Sălăjan în circumscripția electorală nr. 1 Oradea Nord; Ștefan Voitec în circumscripția electorală nr. 1 Craiova; Mihai Dalea în circumscripția electorală nr. 1 Timișoara Est; Gogu Rădulescu în circumscripția electorală nr. 1 Suceava Vest; Constantin Tuzu în circumscripția electorală nr. 18 Oltenița.

In raionul Brăila

ACTIVITATE CULTURALĂ CONCRETĂ, INSTRUCTIVĂ

Vizitând, în aceste zile de iarnă, căminele culturale din majoritatea comunelor din raionul Brăila ai prilejul să asisti la variate și instructive manifestări culturale-artistice. Aceste acțiuni dezbate probleme importante legate de creșterea producției vegetale și animale a cooperativelor agricole, de îmbogățirea cunoștințelor agro-zootehnice și dezvoltarea conștiinței socialiste a sâtenilor din comunele respective.

O asemenea activitate bogată desfășoară căminele culturale din comunele: Gemenele, Tudor Vladimirescu, Movila Miresei, Scorțaru Vechi, Rimnicelu, Tichilești, Șutești și altele. Pornind de la cunoașterea temeinică a sarcinilor și preocupărilor membrilor cooperativelor, consiliile de conducere ale acestor cămine, împreună cu activiștii culturali, au elaborat planuri judicioase de muncă pe întreaga perioadă de iarnă și au prezentat, pentru toate categoriile de spectatori, manifestări axate pe cele mai actuale probleme. De pildă, căminele amintite mai sus au inițiat un ciclu de manifestări în scopul popularizării experienței încântate a unităților și membrilor cooperativelor fruntași, organizând cu regularitate întâlniri cu specialiști, călătorii pe hartă, seri de întrebări și răspunsuri, tribuna frunțașilor, jurnale vorbite etc. De un interes deosebit s-a bucurat, bunăoară, seara de întrebări și răspunsuri: **Cum putem sporii producția de lapte pe cap de vacă furajată**, găzduită de căminul cultural din Movila Miresei. La pregătirea acestei acțiuni au fost antrenate mai mulți activiști culturali care au strâns întrebările de la lucrătorii din sectorul zootehnic și la care a răspuns ing. Viorel Preda. La sfârșitul acțiunii, citiva frunțași de la ferma de vaci au înfățișat, celor prezenți, metodele lor de muncă.

Interesante și mult apreciate de spectatori sînt și manifestările prezentate de activiștii culturali din comunele Gemenele. Iată, de pildă, acțiunile culturale organizate în cursul unei singure săptămîni: **Statul zootehnicului, Dezvoltarea și profilarea în perspectivă a cooperativelor agricole de producție, Comuna noastră ieri și azi**, seară pentru tineret

intitulată: **R.P.R. — patria noastră socialistă, conferința: Omul stăpîn al naturii și seara de calcul: Valoarea lucrărilor mărunte**. Manifestările: **Comuna noastră ieri și azi și seara pentru tineret: R.P.R. — patria noastră socialistă** fac parte din ciclul de acțiuni culturale închinat popularizării realizărilor obținute de poporul nostru în cei 20 de ani de la Eliberare. În curînd, sâtenii din comuna Gemenele vor asista la o călătorie pe harta raionului Brăila iar în luna februarie li se vor prezenta cîteva din cele mai importante obiective industriale construite în ultimii ani.

Dar o vizită prin raionul Brăila îți prilejuește și unele observații critice la adresa unor cămine culturale care se mulțumesc cu o activitate abstractă, formală. Asemenea exemple oferă căminele din comunele: Tîbănești, Pitulați, Nazîru, Măicănești, Tufești, Latinu, Baldovinești și altele. Căror cauze se datorește slaba activitate a acestor cămine? În primul rînd, insuficienței cunoașterii a sarcinilor cooperativelor agricole de producție respective, a preocupărilor oamenilor. Această necunoaștere duce la prevederea unor acțiuni care n-au contingență cu problemele cele mai actuale din localitățile respective sau la prezentarea unor manifestări cu un conținut sărac, monoton. În al doilea rînd, directorii acestor cămine încearcă să rezolve singuri problemele complexe ale muncii culturale, în loc să antreneze un număr cit mai mare de activiști culturali în pregătirea și prezentarea manifestărilor. Numai așa se poate explica faptul că la Tîbănești, Măicănești, Nazîru și Pitulați, activitatea culturală s-a limitat la conferințe și scurte expuneri și că la Baldovinești, Cazasu, Latinu și Tufești, deși sînt prevăzute unele manifestări în programele săptămînale, totuși ele nu se țin sau sînt organizate în mod superficial și în prezența unui număr mic de spectatori. Dacă activiștii culturali din aceste comune ar analiza cu mai mult simț de răspundere activitatea pe care o desfășoară, fără îndoială, ar ajunge la concluzia că fac foarte puțin în comparație cu cerințele oamenilor. De asemenea, și-ar da seama și de ce la puținele manifestări pe care le organizează vin pușini spectatori. Anunșind prezentarea unor programe culturale-artistice și a nu le ține în ziua și la ora fixată, așa cum se întîmplă la Golășei, Tufești și Baldovinești, înseamnă a răpi din timpul liber al sâtenilor și, în ultima instanță, lipsă de respect față de ei.

În prezent, Comitetul de cultură și artă al raionului Brăila pregătește ținerea unor schimburi de experiență cu activiștii culturali în scopul însușirii și generalizării formelor celor mai bune folosite de căminele fruntașe. Credem că ar fi util să se discute în cadrul acestor schimburi de experiență și despre situația căminelor cu o slabă activitate. De asemenea, e necesar ca în permanență comitetul de cultură să se preocupe mai îndeaproape de aceste unități culturale pentru a le aduce la nivelul celor fruntașe.

OVIDIU MARALOIU

La o oră de antrenament de baschet

ÎN VIZITĂ LA SPORTIVI

La un colț de stradă al orașului Focșani, pe zidul unei case, o placă comemorativă și un felinar amintesc de vechiul hotar dintre cele două țări surori: Moldova și Țara Românească. Amintesc de cele 850 de felinare și lumânări, 150 de ceane cu păcură și 600 de ucele cu seu ce au fost aprinse la 5 februarie 1859 pentru primirea domnitorului Alexandru Ioan Cuza care a poposit în Focșani, în trecere spre București. În cinstea acestui eveniment s-au organizat serbări populare și jocuri de artificii.

Au trecut de atunci peste 100 de ani și Focșanii se înfățișează înaintea ochilor noștri ca un crîmpei din cronica faptelor mărețe ale poporului nostru. Dar dacă la 1859 poporul a obținut Unirea, el n-a

putut obține și eliberarea socială pentru care luptase deopotrivă. Aceasta s-a realizat abia de la 23 August 1944. Activitățile și manifestările legate de firea și năzuința omului s-au desfășurat și pe vremea aceea, dar firește, în alte forme. Oamenii însă aveau prea puțin timp pentru ei. Totuși, gazetele din acea vreme vorbesc despre un concurs care se numea „fuga mare cu prinoare”. Mai existau și competiții de călărie, trîntă și altele. Astăzi însă poporul nostru se bucură de minunata destindere a sportului. În școlile medii și facultăți au fost introduse orele de educație fizică sub îndrumarea celor mai buni profesori de specialitate.

Dintre cele 28 asociații sportive din Focșani patru sînt școlare. Am făcut o vizită la una dintre ele. Mai exact la Școala medie nr. 1. Surpriza plăcută pe care am avut-o în această vizită a fost sala de sport frumos amenajată, înzestrată cu aparatură modernă pentru tot felul de discipline sportive. Iată-ne prezenți la unul din antrenamente. Din vestiare și-au făcut mai întîi apariția echipele de baschet, fete și băieți, aducînd un suflu de prospețime și tinerețe. Simpatia cu care este primit baschetul în această școală nu are limite și — de ce n-am recunoaște? — elevii dovedesc frumoase aptitudini pentru acest sport. „Echipele de baschet au ocupat două locuri fruntașe anul trecut în faza regională — ne spune tovarășul Gh. Dumitrescu, profesor de educație fizică — băieții locului I în cadrul campionatului republican de juniori și fetele același loc, la campionatele republicane școlare”.

În afară de baschet în școală mai sînt și alte discipline sportive cu „priză”. Este vorba de gimnastică (cu un efectiv de 40 de elevi cu mari șanse în viitoarele întreceri), atletism, handbal, volei și fotbal, discipline sportive care pot face față oricărui concurs școlar. Deocamdată însă elevii își continuă antrenamentele în sală.

Realitatea existentă aici cere însă să vorbim și despre activitatea sportivă internă a școlii, despre frumoasele întîlniri amicale cu elevii Școlii medii nr. 2 din Buzău, Complexului școlar-Bîrlad ș.a. Trebuie vorbit despre reușitele demonstrații din cadrul duminicilor cultural-sportive organizate de asociația sportivă a școlii în diferite comune și sate ca Vinători, Budești, Cotești, Răstoaca ș.a. din raionul Focșani, ele constituind un minunat prilej de cunoaștere a tinerilor, un prețios schimb de experiență.

ION MIHAIȚA

Realizările brigăzii de construcții

Anul trecut, membrii cooperativei agricole de producție „Dezrobirea muncii” din comuna Galicea Mare, raionul Băilești, s-au preocupat de dezvoltarea sectorului zootehnic și de asigurarea unor condiții optime de adăpostire a animalelor. În acest scop ei au construit două grajduri a 100 vite fiecare, cu instalații de apă și lumină electrică, două maternități pentru scroafe și două hale pentru păsări.

În afara acestor construcții destinate adăpostirii animalelor, membrii cooperativei agricole au mai construit ateliere pentru fierărie, tâmplărie, o casă pentru tractoriști și o uzină electrică.

O frumoasă realizare a brigăzii de construcții o constituie clădirea noului sediu al cooperativei agricole de producție, cu un etaj, cuprinzînd 17 camere.

La toate aceste construcții s-au evidențiat: brigadierul Dudă Florel, Catană L. Ion, Văduva Stanca, Gheorghe Busa, Constantin Dudău, Emil Mălalu, Florea Minea și alți membri ai brigăzii de construcții.

PETRE STOICA
corespondent

Discuții Discuții Discuții

Muzica în programul de brigadă

Am urmărit cu multă atenție discuția despre brigăzile artistice de agitație inițiată de revista „Albina”. În cadrul acestei dezbateri aș dori să mă refer la o problemă care încă n-a fost amintită și care mi se pare a fi deosebit de importantă pentru reușita spectacolelor pe care le prezintă aceste formații. Și anume este vorba despre alegerea și folosirea muzicii în programele brigăzilor de agitație.

Am observat, atît la brigăzile din raionul nostru cît și la cele din alte regiuni, cu prilejul celui de-al VII-lea concurs, că muzica, în ansamblul programului, ocupă uneori aproape 60 la sută din întregul spectacol. Folosirea în așa mare măsură a muzicii în programele brigăzii are explicația ei. Muzica ajută la reliefaarea conținutului programelor iar prin varietatea genurilor (cîntecul popular, cîntecul de masă, muzica ușoară etc.) ea imprimă spectacolelor o diversitate mai mare, colorit și vioiciune.

Alegerea muzicii pentru programul de brigadă trebuie făcută — după părerea mea — în funcție de ideea centrală a spectacolului, de tema fiecărui moment, tablou etc., care se cer a fi ilustrate muzical. Totodată e nevoie să se țină seama și de posibili-

tățile interpreților. Consider că un cîntec introdus cu un moment aparte, rupt de unitatea întregului spectacol, scade foarte mult din calitatea artistică și eficiența brigăzii. Uneori, se obișnuiește ca atunci cînd brigada vorbește despre frunțași, un solist să execute cîteva cîntece în cinstea lor, oarecum rupte de ansamblul spectacolului de brigadă.

Creația muzicală populară oferă instructorului artistic, colectivului de creație al brigăzii, posibilități nelimitate. (De altfel și în cazul cînd muzica e scrisă special de un compozitor el va apela cu precădere la izvorul melodiilor populare din localitatea sau regiunea respectivă). Apeînd la comoara de cîntece populare locale se va putea evita supărătoarea coincidență ca aceleași melodii să se repete în programul multor brigăzi.

Părerea mea este ca instructorul și colectivul de creație să atragă în colectivele de dirijori și alți oameni pricepuți în domeniul muzicii, creatori populari de cîntece.

Comitetul nostru raional de cultură, prin casa de cultură, ajută continuu brigăzile și colectivele de creație ca acestea să atragă în munca lor dirijori, oameni cunosători ai muzicii. În ultima vreme, bri-

găzile din Cuciulata, Comăna de Jos, Drăușeni etc., au în componența lor asemenea specialiști. În același timp ne preocupăm îndeaproape de îndrumarea colectivelor de creație în problema folosirii muzicii în programele brigăzilor. La seminariile raionale și la alte consfătuiri am dezbătut deseori această problemă. Cu aceste prilejuri am prezentat instructorilor referate cu tema **Cîntecul popular local în programul brigăzii, Creatori populari — ajutoare prețioase în alcătuirea programului etc.**

Consider, de asemenea, ca un lucru foarte important, îndrumarea execuției muzicale. Mă gîndesc la selecționarea mai atentă a interpreților în așa fel încît aceștia să execute bine muzica solicitată de programul respectiv.

Cred că trebuie să existe mai multă preocupare din partea instructorilor, a dirijorilor de cor, pentru execuția muzicală a programului, iar prezența unei orchestre destinate acompaniamentului mi se pare absolut necesară pentru buna reușită a spectacolului de brigadă.

Profesor de muzică
CONSTANTIN CATRINA
secretar al Comitetului raional de cultură și artă
Rupea

CEI MAI BUNI FII AI POPORULUI PROPUSI CANDIDAȚI AI FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE

■ CANDIDATUL DIN ZARAND

Ținutul e străvechi și cunoscut sub numele de Țara Zarandului. Cine poposește astăzi prin așezările acestui colț de țară și cunoscând trecutul acestor sate rămâne mirat. 53 de sate aflate în raza circumscripției electorale nr. 7 Brad sînt electrificate. 53 de sate unde tronau întinericul, sărăcia și mizeria, au deci lumină electrică. Satele moșteni lipsite odinioară de asistență medicală, ai căror locuitori erau măcinați de boli, au acum 21 circumscripții sanitare, policlinici, case de nașteri. În așezările din munți există astăzi 22 puncte farmaceutice, iar în cuprinsul raionului 7 farmacii. Școala, căminul cultural, biblioteca și cinematograful au ajuns și în satele cocoțate pe virfuri de munte, unde cu greu poți pătrunde.

Sînt doar cîteva date despre care au jînut să vorbească din toată inima participanții la adu-

narea în care l-au propus pe Miron Belea, fost activist al Frontului Plugarilor, drept candidat al Frontului Democrației Populare în circumscripția electorală nr. 7 Brad, în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Candidatura a fost susținută cu căldură și aprobată de către întreaga asistență cu aplauze îndelungate. Toată lumea îl cunoaște pentru rodnica sa muncă pe țărîm obștească. Cei mai în vîrstă își amintesc însă și de activitatea desfășurată în perioada dinaintea eliberării, cît și după 23 August în cadrul Frontului Plugarilor. Luînd cuvîntul în adunare, Emil Popa, Septimiu Girbea, Teodor Roșca și alții au jînut să arate cît de apreciat este candidatul lor în circumscripția electorală nr. 7. Locuri și oameni sînt bine cunoscute candidatului, încă de pe vremea cînd, alături de înflăcăratul

patriot și strălucit fiu al poporului, dr. Petru Groza și de alți fruntași ai Frontului Plugarilor, străbătea cărările pe dealuri și prin văi organizînd în satele moșteni întruniri ale țărănilor, vorbindu-le despre crunta așuprire a guvernelor burghezo-moșierești.

Mulți cetățeni mai vîrstnici își amintesc că pe acea vreme, în 1935, la Tebea, circumscripția electorală de astăzi, s-a încheiat cu Partidul Comunist un front comun de luptă împotriva fascismului. Sînt amintiri dragi, despre fapte care au constituit momente prețioase pe drumul alianței dintre muncitori și țărani, alianță care avea să se închege și să se dezvolte în anii revoluției populare, devenind temelie de nezdruccinat a puterii celor ce muncesc.

Candidat și cetățeni au trecut în revistă drumul parcurs pînă în zilele noastre, perspectivele luminoase ale țării pe drumul arătat de partid. Susținînd candidatura lui Miron Belea, vorbitorii au arătat că vor vota din toată inima pe candidații F.D.P.

■ PREȚUIREA PASIUNII ȘI PRICEPERII

Gospodăria agricolă de stat din comuna Pietroiu a luat ființă în anul 1948. Cei mai vechi muncitori de aici își amintesc și azi de marea bătălie pentru rodnicia celor peste 9 000 de hectare de pămînt din lunca Dunării pe care stăpîne erau doar bălțile și sturcii. Comunistul Adam Petrance, unul din veteranii gospodăriei, povestește adesea de neîncrederea cu care au privit unii muncitori această bătălie, de convingerea și entuziasmul celor mulți, și mai ales de pasiunea directorului Dumitru Gheorghe Dumitru care pe atunci avea doar 27 de ani. Tînărul director, venit dintr-o fabrică unde lucrase ca turnător, a știut să însuflească muncitorii încrederea în reușita acțiunii de redarea acestor pă-

mînturi agriculturii. Printr-un dig de 42 km au fost zăgăzuite apele Dunării, iar terenurile ce păreau a rămîne totdeauna nerodnice au fost pregătite pentru primele recolte.

De atunci, an de an, gospodăria agricolă de stat din Pietroiu a dobîndit succese de seamă în lupta pentru mecanizarea lucrărilor agricole, pentru sporirea neîncetată a producției la hectar. Astfel, în ultimii patru ani, producția de porumb a gospodăriei, pe mai bine de 3 000 de hectare din fosta baltă a Feteștilor, a depășit 5 000 kg la hectar.

Realizările obținute de muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei de stat din Pietroiu, se datoresc și directorului Dumitru Gh. Dumitru, Erou al Muncii So-

cialiste, care prin priceperea și pasiunea sa a mobilizat întregul colectiv de muncă în lupta pentru desțelenirea și fertilizarea pămînturilor altădată sterpe, îngrijindu-se în același timp și de dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor.

Propus candidat al Frontului Democrației Populare în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, tovarășul Dumitru Gh. Dumitru, directorul gospodăriei agricole de stat din comuna Pietroiu, regiunea București, este prețuit și stimat nu numai pentru priceperea și spiritul său de bun conducător, ci și pentru preocuparea și grija sa permanentă de a contribui la înfrumusețarea și buna gospodărire a satelor.

■ OȚELARUL DIN HUNEDOARA

E poate cel mai tînăr Erou al Muncii Socialiste. A crescut, s-ar putea spune, o dată cu marele Combinat siderurgic, cu Hunedoara, ce dă astăzi uzinelor țării aproape două treimi din producția națională de oțel, jumătate din producția de laminate și aproape 70 la sută din producția de fontă. Aici, în străvechea Hunedoară, a crescut și s-a format vestitul maistru oțelar, Erou al Muncii Socialiste Ștefan Tripsa. În Hunedoara, străvechi este însă numai numele. Pentru că din tot ce-a fost n-a mai rămas aproape nimic. Și nu e vorba numai de combinatul siderurgic care produce astăzi în 10—15 zile atît cît se producea la Hunedoara în tot anul 1938, ci și de oraș și împrejurimi. 10 000 de apartamente, lăcașuri de cultură și artă, instituții, spații comerciale modern amenajate, parcuri etc., toate înfăptuite în anii puterii populare.

Faima siderurgiștilor hunedoreni a făcut înconjurul țării și a trecut și peste hotare, o dată cu tractoarele românești, cu sondele petroliere românești cu navele fabricate în țara noastră din oțelul și fonta produse în cetatea siderurgică hunedoreană. Și în multe din ele se află o parte însemnată din munca și priceperea lui Ștefan Tripsa, Erou al Muncii Socialiste, unul din cei mai vrednici oțelari ai țării.

Siderurgiștii și minerii, constructorii și intelectuali orașului, țărăni cooperatori din Hunedoara, întruniți în adunare, au jînut să arate prețuirea ce i-o acordă și l-au propus drept candidat al circumscripției electorale nr. 2 Hunedoara-Vest, în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Propunerea a căpătat adeziunea însuflețită a întregii asistențe.

■ UN VREDNIC GOSPODAR

A cum cei din Lenaheim spun că satul lor e ca un orașel. Ce-i lipsește? Are cinematograful, are magazine moderne, străzi pavate și trotuare, parc, clădiri mari de folos obștești și case, care de care mai arătoase, aproape toate noi. Aprecierea nu este numai a celor din Lenaheim, ci și a multora din alte raioane ale țării și chiar din afară. Pentru că Lenaheimul de azi, aproape necunoscut acum două decenii, primește în fiecare an zeci de delegații din toate părțile lumii. Vin aici să vadă ce pot face oamenii cînd sînt uniți, să vadă biruința noului asupra vechiului, biruința progresului, să afle că producția de grîu anuală s-a triplat, că pe suprafețe mari de porumb fiecare hectar se măsoară cu vagonul de ștuleți, să facă cunoștință cu artiști amatori și să rămînă uimiți că găsesc aici o orchestră semisimfonică.

Acesta e Lenaheimul de azi. Despre el s-au spus însă mult mai multe lucruri frumoase în adunarea cetățenească din circumscripția electorală nr. 29 Jimbolia. Și nu numai de Lenaheim s-a vorbit cu acest prilej, ci de prefacerile ce au avut loc în întreaga circumscripție electorală. Și trecînd în revistă realizările obținute în anii puterii populare, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, vorbitorii au arătat și contribuția pe care Eroul Muncii Socialiste Viorel Uibaru, președintele cooperativei agricole de producție din Lenaheim, a dat-o alături de ceilalți deputați pentru înfăptuirea lor.

Aprecierea a fost unanimă, exprimată cu căldură, iar propunerea pentru ca vrednicul gospodar Viorel Uibaru să fie desemnat drept candidat al F.D.P. pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională a fost susținută de numeroși participanți și aprobată cu însuflețire de către întreaga asistență.

■ PREȘEDINTELE DIN SINTANA

Sintana se află între două riuri: Mureșul și Crișul. Dar nici unul nu-i atinge hotarul. Și dacă cei din Sintana fac agricultură irigată, asta se datorește altor factori. Aici, cu vreo 15 ani în urmă, a luat ființă cooperativa agricolă de producție. 35 de familii au hotărît atunci să-i spună „Viață nouă”, iar în fruntea ei să fie Gheorghe Goina. Acum, după un deceniu și jumătate, averea obștească a cooperativei se ridică la mai bine de 20 de milioane, iar venitul pe anul trecut a trecut peste 11 milioane lei.

Cooperativa agricolă din Sintana a slujit și continuă să slujească drept exemplu multor cooperative din regiune și din țară. Nu au apă curgătoare, dar au irigat mari suprafețe de teren. Nu au avut la înființare decît 10 cai și nici o construcție zootehnică. Acum au peste 4 500 de animale, 20 de construcții zootehnice și instalații de tot felul. Despre nivelul de trai al membrilor cooperativei vorbesc cele peste 600 case noi, aproape 100 televizoare, ce să nu mai amintim de toate celelalte.

Multe din măsurile care au dus la belșugul de produse, la ridicarea comunei, sînt inspirate de propunerile președintelui, Eroul Muncii Socialiste Gheorghe Goina. Ales de mai multe ori deputat în sfatul popular regional și în ultimele două legislaturi în Marea Adunare Națională, Eroul Muncii Socialiste Gheorghe Goina s-a dovedit un harnic și priceput gospodar, participînd, alături de ceilalți deputați, la rezolvarea problemelor gospodărești. Astăzi, toate cele 11 comune din circumscripția electorală sînt electrificate. Mai stăruitor s-au oprit cetățenii prezenți la adunarea cetățenească din circumscripția electorală nr. 19 Sintana, regiunea Crișana, asupra perspectivelor luminoase ale satelor. Iar în ziua cînd Gheorghe Goina a fost propus drept candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, participanții la adunare au aprobat-o din toată inima.

■ A PRECIERE UNANIMĂ

Comuna dobrogeană Cotu-Văii a cunoscut și cunoaște, ca toate comunele și satele patriei noastre, prefaceri innoitoare. Dacă în trecut copiii sătenilor din Cotu-Văii învățau într-o singură sală de clasă, astăzi ei frecventează o școală cu opt săli de clasă și cu cadre didactice bine pregătite. În centrul comunei se înalță o impresionantă clădire, cea a căminului cultural, aflată în construcție, cu sală de spectacole, sală de dans, cabină de proiectie, studio de radioficare, bibliotecă cu sală de împrumut și sală de lectură, unele din acestea fiind date în folosință. În comună a fost introdus curentul electric, cei mai mulți dintre membrii cooperativei agricole au case noi sau renovate, cu antene de radio și televizor pe acoperișuri. Infățisirea comunei Cotu-Văii, ca și a celorlalte din raionul Negru Vodă, vorbește despre bunăstarea locuitorilor ei, despre dragostea cu care aceștia participă la acțiunile patriotice de înfrumusețare și bună gospodărire. Iar în fruntea acestor acțiuni se află cei mai buni dintre gospodari, deputații.

La adunarea de propunere a candidaților F.D.P., la care au participat cetățeni din mai multe comune ale raionului Negru Vodă, vorbitorii au amintit despre toate aceste prefaceri. Cu acest prilej, participanții la adunare au propus candidații ai F.D.P. pentru circumscripția 47 raională, pe tovarășa Maria A. Vasile, vicepreședintă a cooperativei de consum din Cotu-Văii, iar pentru circumscripția 51 regională pe tovarășul inginer Adrian Căruțeru, șef de secție la sfatul popular regional Dobrogea.

Aceste propuneri au fost aprobate cu entuziasm de către cei prezenți, obținînd votul lor unanim.

În fotografie prezentăm un aspect de la această adunare.

DESTĂINUIRE

Să mîngii crestele Carpaților
Ornate cu stînci neclintite, sfărîmînd
cirna viscoalelor,
Să drumuiesc cu pasiune prin
pădurile de brazi,
Să netezesc brazdele răscolitului șes,
Să te cauți în acuarelele cu lanuri de
griu,
Cu frunze ascuțite de porumb ca penele
înfipte în căciulile flăcăilor?
Mi te destăinuie clară, îndrăzneată,
Ca visul meu,
Oriunde, țară!
Să transcriu unduitoarele doine,
Dinamismul horelor rotite-n game
cromatice,
Să te cauți printre pescarii din Deltă ori
Să-ți întrezărească chipul reflectat în
lacurile omului,
Să-ți surprind vibrația,
Strălucirea
În metaforele furnalelor,
Sau în oglinzile-albastre de la Mamaia?
Cu ochii văzduhului
Să te cercetez din înălțimi,
Să-ți citească în palma brăzdată
De cabluri și linii ferate
Viitorul comunist?
Niciodată, țară, n-ai fost atît de clară
și cutezătoare
Niciodată nu te-am iubit ca acum!

AL. JEBELEANU

Aspecte din

Acum peste treizeci de ani, ziarele vremii consemnaseră o întâmplare petrecută într-un sat de deal dintr-o regiune puțin populată a Olteniei. Era în timpul unor manevre regale, toamna. Și iapa colonelului de regiment, o roaibă, se îmbolnăvisese. Era... „încuiată”. Medicul veterinar al regimentului a bătut — fără să găsească — din ușă în ușă (porți n-aveau colibele și bordeiele de pe-atunci!) după o ceapă, ca să desfundă roaiba colonelului. Nu găsisese însă în tot satul o ceapă...

De altminteri, despre starea de înapoiere a Olteniei cea de altădată au circulat, sute de ani, fel de fel de anecdote hazoase. Și, dintr-o dată, puține din ele mai au haz. Căci realitatea la zi le-a întors pe dos, le-a spălăcit și scos din uz.

Ieri, mai mult de jumătate din întreaga suprafață arabilă a Olteniei era stăpînită de 754 moșieri, care — pentru masele ce le slugăreau — au asigurat cu cerbicie și-au transmis din tată în fiu hegemonia asupra satului. Ieri, un fel de rapsod popular, despre care savantul N. Iorga scria cu simpatie acum vreo 45 de ani, Radu de la Giubega, cînta prin tîrguri și iarmaroace:

*Carol e lege de neamț,
bagă pe rumîn în lanț!*

Radu de la Giubega văzuse răscoalele din 1907, morții, întemnițările, satele distruse de tunurile regale, orfanii și văduvele ducîndu-și lacrima pe drumuri.

Acolo unde odinioară mizeria era acasă, pătrund azi medicii, lumina el și radiourile. Binefacerile civilizației încep de răsirea sapei și adoptarea tractorului, ajungînd la părăsirea doniței în schimbul apei care singură pe țevă în apartament.

Se cînta din frunză, din coajă de mestec solz de crap, din drînd (n.n. drimbă), din vuvilincile cu dop și din cîte două paie — unul și unul de griu. N-au dispărut tarafele, premiile și premii în diferite părți ale țării și-ale lui, dispărut meșterii și harul, dar s-au ivit televizorul și echipele teatrale care dau satisfacții mai mari.

Oltenia de azi are de două sute de ori mai multe tractoare decît sub burghezie, și-a electricificat de sate și-n 460 de comune a apărut cinema-ul. Din cei peste 800 000 de țărani care frecventau „universitatea de iarnă” urmînd cursuri agricole, 120 000 sînt olteni. Fiecare din ei, la școlii, va deține despre agricultură, despre dări, despre îngrășăminte, despre mijloacele moderne, despre experiențele din altă parte, despre vite, despre sol o cantitate selectivă de cunoștințe de departe mai mare decît a majorității boierilor și boiernașilor de odinioară, care treceau viețile prin capitale străine, imbrobodăcî cîte un Tănase Scatiu. Și fiecare țaran absolvent al cursurilor acestora, pînă la sfîrșitul lor, va

Frumusețile satului nostru

Fiecare sat își are izvorul frumuseților și bogățiilor în vatra lui, în sufletul și hărnicia oamenilor. În ceea ce au, în ceea ce fac, în ceea ce au adunat în sutele de ani trecuți de la întiul prag și înflăcă pînă azi cînd barza se rotește peste acoperișurile noi de țigla arsă... Satele noastre s-au născut mai mult din nevoi decît din fericiri, dar niciodată serile în jurul focului sau sub răcoarea salcîmilor n-au fost mute și niciodată petecul de pămînt necîntat. Este o frumoasă însușire a poporului nostru ca muncind el să cînte, măcar că doinele și bocetele erau în trecut mai dese ca veselia horelor, țambalelor, scripcii și cimpoiilor...

Fiecare sat e o comoară prin oamenii lui, prin agoniseala lor, prin munca laolaltă și belșugul strîns împreună din cîmpiile arate și semănaute cu dragoste. Zestrea satului nostru nu este una: ea are trei fețe care din care mai frumoase... Una, chipul energic și blind al flăcăilor și fetelor lui, chipul chipul moșilor și strămoșilor noștri frumoși, voionici și drepți. Dintre multe popoare ale lumii, frumusețea romînească e devenită proverbială...

Altă zestrea mare a satului nostru o alcătuiește cu mic și cu mare, cu puțin și cu mult, tot ceea ce degetele harnice ale măicuții sau bunicii au împletit sau cusut: înfloriturile și cusăturile, iile și maramale, fotele și catrințele, scoarțele și ștergarele, căpățîiele, chindele. Dar lavița cu încrustături și lada de zestrea a însurățelilor, stîlpii ciopliți din poarta grea sau din cerdac, dar florile de pe fluier, de pe toiag, din șaua de lemn, furcile de tors, fusele, lingurile, țiparele de caș, nu sînt oare toate marile bogății de artă după care pictorii și sculptorii de la oraș aleargă și muzeele se străduiesc să le culeagă?! Dar cîntecele și jocul bătrînesc, znoavele, ghicitorile, datinele? Un popor care de 2 000 de ani adună în inima lui freamătul codrului și susurul izvorului și le pune pe fluier și le cîntă și

azi cu o prospețime care uimește lumea este mai bogat și mai puternic decît fostele împărății negre ale trecutului pe care le-a învins...

A treia zestrea, cea mai nouă, este scinteia electrică, radioul, televizorul, casa nouă, cartea și ziarele, cinematograful. Acasă la el, sub birna străveche sau în căminul orășenizat, săteanul circulează prin toată lumea apăsînd pe un singur buton!... S-au întors vremurile cu fața lor cea mai frumoasă spre sat în numai 20 de ani.

În Oltenia sărăciei lucii, sfredelul mecanic a dat de una dintre cele mai mari vine de petrol și imediat toți oltenii din împrejurimi au devenit mecanici, sondori, petroliști, belșugul intrîndu-le în casă și pe uși și pe ferestre... În Dobrogea arșițelul seculare, satele au azi vitrina marilor lor magazine universale pline cu de toate, ba încă și mai mult: în satul Topalu, prin grija cărturarilor Dinu și Sevasta Vintilă, care s-au ridicat din pulberea albă și dintre scaieți, există una dintre cele mai importante averi de frumuseți din țară — adunată încetul cu încetul — o Colecție de artă plastică, unde găsim și cei mai de seamă pictori romîni... Dar cîi putere ai tractoarelor, semănătorile, prășitoarele și combinele? Dar hambarele imense și rodul cuprins în ele, nu-s tot bogăția satului nostru?

Se cuvine o grijă deosebită pentru acest imens tezaur, să nu se piardă, să nu se risipească, și ca nu cumva să fie uitat. Un gînd învățătorilor, bătrînilor satului, și tinerilor care din carul greoi al copilăriei aleargă azi în camioane și pe motocicletă: adunați toate aceste bogății frumoase la un loc și faceți-le un colț pe undeva, pe la cămin ori pe la școală, și alcătuiți un mic muzeu al satului. Cîteva țesături, cîteva obiecte bătrînești, o scoarță, un fluier, un chimir, o cămașă lucrată bogat, ulciorul cel mai vechi din sat, străchinile înflorate, masa mică și scaunele pe trei picioare — adăugați spițele cele mai grele de griu ale recoltei, știuleții cei mai mari, floarea cea mai frumoasă din regiune, cartea cea mai citită din sat, poate și primul aparat de radio al satului... Copiii satului vor trebui să aibă cînd vor fi mari, mărturiile adevărate ale muncii, artei și condițiilor de viață ale părinților și bunicilor lor și să cîntărească în balanța timpului lor viitor viața celor care i-au crescut...

Muzeul satului nostru! Ce înfăptuire mare, ce document important și ce zestrea mare ce poate fi adunată numai din viața, munca și înfăptuirile noastre!

BARUȚU T. ARGHEZI

Aspect din magazinul universal al cooperativei de consum din comuna Cobadin, regiunea Dobrogea

Oltenia de azi

pată progresivă o altă conștiință decât cea pe care i-o dădea cobilița, un alt fel de a gândi, alte perspective și aspirații.

Pleci de sus, din nord, unde domină bradul și minele, de unde se scoate lignitul. Pleci din preajma sărăcăcioaselor dealuri cu pruni strîmbi ai Motrului de odinioară, peste noapte înviorate de nervurile industriale care unind aici trei mine (Horăștii, Leorda și Ploștina) portretizează un oraș nou: Motrul.

Lucrează sub pământ, se lucrează deasupra pământului — sub două feluri de astre. E o trepidație continuă. Se amestecă satul cu orașul, vîrstele fragede cu cele mature, veșmintele tradiționale cu cele noi și cu cele minerești, ca-ntr-o prefacere la care oamenii de mine, urmașii recordmenilor de azi, vor privi cu mîndrie descifrînd detaliile unui proces inens evolutiv. Noi nu mai stăm să-i analizăm timpurile. Ei se succed după o accelerație fără precedent.

Pleci de sus, din Gorj, din Tg. Jiu, unde complexul pentru industrializarea lemnului deschide raze către toate punctele cardinale; unde cerul e spart semeț de cea mai înaltă construcție existentă la noi: Turnul cicloanelor, aproape de două ori mai ridicat decât Palatul Telefoanelor care ne iese în față pe Calea Victoriei din București. În jurul său se ridică o impunătoare fabrică de ciment. S-a socotit că materia primă de calitate net superioară se gă-

sește în Gorj în proporții inevitabile și de aceea amplasarea s-a făcut acolo.

Încotro să te îndrepti? Drumul te hărțuie. Te cheamă în toate părțile dintr-o dată. La Podari e Combinatul alimentar Oltenia, la Drăgășani — Combinatul de preparare și condiționare a vinului. Craiova, care n-avea sub defunctul regim mai mult de 80.000 locuitori, numără astăzi de trei ori pe atît. S-au construit în toată Oltenia peste 5.400 apartamente noi în mediul urban și ritmul continuă. Capitala provinciei și-a săpat de mult numele în cartea noilor vremi cu uzina Electroputere, cu Fabrica de produse lactate etc. Ea-și sporește profilul sub privirile vizitatorilor, prin Combinatul chimic, prin Centrula de termoficare și Întreprinderea de prefabricate care-s în curs de construire. Și ca o măreață podoabă, la miazăzi se deschide farul Hidrocentralei de la Porțile de Fier: inimă peste fluviu, rotunjind eforturile de intelect și destoinicia a două popoare.

Există gînditori care văd mașinile ca pe niște poeme, care le consideră la fel de inexplicabile ca florile și destinate să schimbe estetica lumii. Prin ele — am putea spune, parafrazănd niște vorbe celebre — socialismul se naște în fiecare zi, iar Oltenia actuală reflectă din plin acest corolar.

ION CARAION

Lașul de azi (covor decorativ)

JU FATA SPRE SOARE

frumos căminul nostru că cu fața după soare". Cine sta? Rusca Dumitrescu, ni președintă a sfatului Ostrov-Dobrogea. Am ghicit o jumătate de veac cît nu se schimbă deloc, sau la faptul trece neobservat. În jurul ei îi dă un en- care-i menține intactă clădire care s-a și le-a pus bănuțul la

iminul cultural din Ostrov teatrelor. Un hol cu gar-tuburi cu neon. La etaj ur, clubul. (Cu asta nu toate).

— Cine v-a învățat să faceți așa o frumusețe?

— Păi am fost cu constructorul de la Constanța tocmai la Valea Neagră să văd un model. „Nu-mi place” — i-am zis.

— Ce anume nu vă place? mă întreabă. (Bănuia pesemne că o să mă-ncurc în amănunte tehnice).

— Uite ce-i, (l-am luat așa ca să înțeleagă că știm ce vrem), nu-i concordanță între exterior și interior. Culisele pentru artiști nu-s bine plasate. A făcut — cum să vă zic — ochii mari. O fi știut arhitectul atunci cît de mare era dragostea de frumos a sătenilor mei din Ostrov? Că eu de ei eram trimisă. Mi-au spus bătrînii, așa cum se pricep ei la vorbe în doi peri: „Rusco, dacă nu iese casa frumoasă, te zidim ca-n povestea lui Manole”.

Din zidurile din Ostrov nu se aud suspine. Dar ele au amintirile lor. Pe locul căminului era un maidan cu lipan și cu rogoz. Cam tot pe atunci iluminatul ulițelor se făcea cu 15 felinare de vînt. Linia de înaltă tensiune sloboade acum, în trecerea peste Ostrov, lumina, cum face Dunărea care-și viră apa pe private oriunde le întîlnește în cale. Rusca spune că pentru cămin au făcut un deviz „măreț”, (rețineți — 750.000 lei), și că se gîndeau chiar că au întins coarda prea tare. La adunarea obștească au spus toți ca unul că Ostrovul are neapărat nevoie de o casă de cultură și că „nu există piedică să le stea în cale”.

E un foc în oamenii aceștia care ar putea topi toată gheața Dunării. Primul dar pe care l-au făcut căminului au fost cincii zile de muncă de fiecare familie, hotărîre votată în adunarea generală. Cu asta s-ar fi zis că și-au făcut datoria. Cînd s-a pus fundația de beton însă, au venit în cete cu deputații, cu flamuri, parcă se duceau la luptă. Era duminică. De atare în fiecare duminică înțesau șantierul. În timpul săptămînii munceau la cîmp, la grajduri, iar duminica, în ziua lor de odihnă... Dar ei susțineau că așa se odihnesc mai bine. N-a lipsit nici Dincă Zăicu, nici Gheor-

ghe Culea cu familiile și oamenii ăștia au putut face în cîmp cîte o mie de zile muncă. La marginea satului se ardeau în timpul acesta cărămizile făcute tot de cetățeni din lutul Ostrovului. Seară de seară, în plină campanie, brigadierii spuneau cît a crescut în cîmp grîul și porumbul, iar ea, Rusca, răspunzînd unei întrebări care pica de fiecare dată fără greș, le spunea cît au crescut zidurile căminului. Și se bucurau și de una și de alta în aceeași măsură.

— La sfîrșit am tras o linie și am făcut socotelile. Se economiseră 450.000 lei. Faptul s-a repetat la școala de 8 clase, care într-un singur an a ajuns pînă la operiș și care s-a ridicat pînă acolo cu apoi puțin de jumătate din suma devizului. Apoi la drumuri, la instalația de apeduct și la altele. Firește că în deviz nici un proiectant nu prevede capitolul acela care s-ar putea numi la un loc devotament, dăruire, conștiință civică, pentru care nu există nici un instrument de măsură, dar care ocupă în opera de înnoire a satului locul cel mai însemnat.

Rusca ne întinde în față planul de sistematizare făcut în 1962 și pe care, cu un efort de fantezie, îl ridicăm în spațiu. Ne plimbăm prin piața alimentară, apoi trecem prin fața centrelor de producție agrozootehnice ale gospodăriei de stat și cooperativei agricole de producție. La sud, unde erau niște arioaie, s-au ivit magazii moderne. Terenul de sport a fost plasat pe malul Dunării. Se mai vede patruleterul căminului, zonele verzi, cartierul de centru cu 540 de case noi.

— Și se mai vede ceva, tovarășă Rusca: antenele de televiziune de pe acoperișuri. Cele 65 de antene de televiziune... A tresărit.

— La ce te gîndea tocmai acum?
— Cînd am venit întîi în Ostrov, se legănau pe ulițe, bătute de vîntul dinspre Dunăre, 15 felinare.

VIRGIL TOSO

REPUBLICA

În zarea de ceară
albastră eu știu
o Venusă nouă
— lujer mlădiu.

Orașe și sate
sub geana ei cresc;
în ritm de legendă
real înfloresc...

Cînd soarele urcă,
alb porumbel,
noi știm că urmează
drumuri la fel.

E roș trandafirul
ce-l poartă în plete
slăvit e acel ce
prin luptă i-l dete.

Pe viori de neon
Enescu îi cîntă;
muncește, mi-e dragă,
mi-e patria sfîntă.

Pe țărini e decît
Ceres mai vie —
sub fruntea-i înaltă
durăm Veșnicie!

GEORGE DEMETRU PAN

CE SĂ CITIM

EXISTA BOLI INCURABILE ?

Medicina modernă a reputat succesele remarcabile în direcția prevenirii și vindecării unor boli cum ar fi: poliomielița, boala albastră, unele tumori ale creierului și măduvei spinării, care până nu de mult erau socotite ca nevindecabile. Au dispărut sau sînt pe cale de dispariție în numeroase țări ale lumii unele boli care altădată făceau adevărate ravagii printre oameni (holera, ciurma, variola etc.) Succese însemnate au fost dobîndite și în combaterea și vindecarea cancerului, flagelul nr. 1 al sănătății oamenilor din zilele noastre.

În general, istoria medicinei și îndeosebi cea din ultimele secole dovedește că nu sînt boli de nevindecat. Există numai boli pe care omul, printr-o luptă înverșunată, a reușit să le învingă și altele pe care urmează de acum încolo să le învingă. Acestea sînt ideile de bază ce se desprind din lectura broșurii cu titlul „Există boli incurabile?”, broșură care prezintă cititorului unele din succesele științei medicale ce cucereste mereu noi ținuturi, aducînd alinaarea suferinței și alungarea bolilor din viața unui număr tot mai mare de oameni.

PRIMA CALATORIE IN JURUL LUMII

În lupta omului pentru cucerirea naturii și pentru dovedirea temeiniciei adevărului științific despre planeta pe care locuim, prima călătorie în jurul Pămîntului are o însemnătate deosebită. Înfruntarea ei a spulberat dintr-o dată toate legendele care considerau Pămîntul ca avînd forma unei tîmpii etc. și a arătat că Pămîntul este rotund, că un om care pornește de pe un anumit punct al globului și merge mereu în aceeași direcție, va reveni, după un timp, din direcție opusă, în același punct.

Întîmplările dramatice din prima călătorie în jurul Pămîntului făcînd de Magellan și echipajele de sub comanda sa precum și consecințele și răsunetul acestei călătorii sînt redată succint și atrăgător în broșura de față.

Din lectura broșurii cititorul află între altele că în timp de aproximativ trei ani, cită durată călătoriei temerariilor corăbieri ai lui Magellan, ei au străbătut distanța de 70 000 km. au descoperit noi drumuri pe mări și oceane, au avut de înfruntat foamea și mizeria, intrigi, încercări de sabotaj și altele.

În sprijinul cursanților la învățămîntul agrozootehnic

HIBRIDAREA INTERSPECIFICĂ

Obținerea unor cantități cât mai mari de produse alimentare este o preocupare veche a multor practicieni și oameni de știință, care se străduiesc să creeze soiuri noi de plante mai productive și de calitate mai bună. Astăzi sînt cunoscute mai multe metode pentru atingerea acestor obiective, una dintre ele fiind hibridarea sexuală sau încrucișarea.

Hibridarea sexuală înseamnă fecundarea florilor unei plante cu polen de la o altă plantă din alt soi sau altă specie. Transportul polenului de la o floare la alta poate fi făcut de om și atunci hibridarea este forțată, sau poate fi făcut de vînt sau de insecte și în acest caz spunem că a avut loc o hibridare liberă. Florile au însă capacitatea de a alege pentru fecundare din mulțimea grăunciorilor de polen ce cad pe stigmaț nu numai pe cei ai unor plante înrudite, dar și dintre aceștia pe cei mai potriviți, ca să dea o sămînță mai bună.

În doriința de a crea soiuri cât mai bune, selecționarii au încercat să încrucișeze soiuri cultivate care se caracterizau printr-o productivitate ridicată, cu unele specii sălbatice care erau foarte rezistente. Dar încrucișările între forme foarte diferite, îndepărtate ca grad de rudenie, nu se pot face căci fecundarea nu are loc și nu leagă semințe, sau dacă leagă acestea nu germinează. Altfel, plantele hibride mor în primele faze de viață, sau ele însele sînt sterile și nu leagă fructe. De asemenea, comportarea la încrucișare a formelor îndepărtate este diferită. Uneori specii deosebite (cum este cazul la tomate) se pot încrucișa foarte ușor, iar în alte cazuri încrucișarea între specii este mai grea sau chiar imposibilă. Și mai grea încă este încrucișarea între plante aparținînd unor genuri diferite, căci gradul de rudenie al acestora este mai îndepărtat și la fecundare au loc tulburări profunde care împiedică formarea normală a sămînțelor.

Hibridarea între forme îndepărtate este totuși posibilă dacă se folosesc anumite metode de învingere a rezistenței la încrucișare. Astfel se folosește ca plantă mamă un exemplar tînăr, la prima înflorire și de preferință el însuși un hibrid, căci la aceștia puterea de alegere pentru polen (electivitatea) este mult mai scăzută. De asemenea, polenizarea se face către sfîrșitul înfloritului cînd stigmaț este aproape să se ofilească. În această situație el primind și un polen străin. Selecționatorul sovietic I. V. Miciurin a elaborat și folosit cu succes trei metode care s-au răspîndit și care se folosesc și astăzi pentru învingerea rezistenței la încrucișare a formelor îndepărtate. Acestea sînt următoarele:

Metoda amestecului de polen, care constă în amestecarea unei mici cantități din polenul plantei mamă cu polenul plantei tată și polenizarea cu acest amestec. Prezența polenului propriu pe stigmaț produce o excitație a acestuia și fecundarea are loc și cu polen de la soiul tată. Altfel se poate face un amestec de polen de la mai multe specii sau genuri diferite cu care să se polenizeze florile plantei

mamă. Astfel s-a reușit să se obțină semințe hibride, fecundînd florile unui măr la prima înflorire cu un amestec în care intra polen de prun, vișin, păr, corcoduș, scoruș, coacăz și agriș.

Metoda intermediarului constă în încrucișarea uneia din cele două specii propuse cu a treia specie mai apropiată și apoi hibridul obținut care poartă denumirea de intermediar se încrucișează cu cealaltă specie inițială. Această metodă a fost folosită pentru obținerea unui hibrid între migdalul mongol și piersic. Deoarece hibridarea directă între aceștia nu se putea face s-a apelat la o a treia specie, prunul lui David, cu care s-a încrucișat mai întîi migdalul mongol, iar apoi hibridul obținut s-a încrucișat cu piersicul cultivat.

Metoda apropierei vegetative prealabile dă, de asemenea, bune rezultate la hibridarea formelor îndepărtate. Ea constă în altoirea celor două forme, care fiind silite să conviețuiască un timp au un permanent schimb de sevă și substanțe elaborate ce duce la o oarecare apropiere a lor, iar apoi se face încrucișarea fără a despărți cei doi parteneri altoiți. Prin această metodă s-a reușit să se încrucișeze părul cu scorușul, forme foarte îndepărtate ca grad de rudenie, precum și diferite specii de cartof și de alte plante.

Cînd plantele ce se încrucișează sînt mult diferite, este posibil ca hibridii obținuți să nu fructifice. Și în astfel de cazuri știința pune la îndemîna selecționatorilor metode prin care să se restabilească echilibrul în funcționarea organelor de reproducere și aceștia să-și reia funcția normală. Dintre aceste metode amintim educarea hibridilor pe un agrofond bogat în substanțe hrănitoare, altoirea pe plante normale, polenizarea cu polen de la alte plante din aceeași combinație hibridă, precum și poliploidizarea, adică tratarea cu anumite substanțe (colechină, acenaphten etc.) care determină dublarea numărului de cromozomi din celule.

Deoarece hibridii îndepărtați au o variabilitate mai mare, sînt mai maleabili și pot duce la obținerea unor forme foarte deosebite, cu toate greu-

tățile întîmpinate hibridarea îndepărtată este folosită cu succes în lucrările de creare a soiurilor noi.

Dintre hibridii îndepărtați obținuți de selecționarii din diferite țări amintim hibridul între specii diferite de prun care a dus la obținerea unui soi de prun cu fructe fără simbură și hibridul între specii diferite de nuc care a dus la obținerea nukului „Paradox” cu creștere foarte rapidă, ambii obținuți de selecționatorul american Luther Burbank. Mai recent, cercetătorii sovietici ca P. N. Iacovlev, F. C. Teterev au obținut hibridi între vișin și piersic, între porumbar și piersic, sau chiar între măslin și piersic.

În țara noastră se execută, de asemenea, lucrări de hibridare între specii sau chiar între genuri diferite. Dintre realizările de pînă acum menționăm hibridii între griu și pir precum și între secară și griu obținuți de Alexandru Priadencu, precum și hibridii între griu de toamnă și griu de primăvară obținuți de M. Manoliu. De asemenea, un interesant hibrid între genuri a fost obținut de Rudolf Palocsay prin încrucișarea pătlăgelelor roșii cu ardeiul. Fructele cărnose au o formă alungită, iar conținutul în vitamine este mai ridicat. În prezent, în mai multe stațiuni experimentale din țară se execută lucrări de hibridare între specii de cartofi, tomate, cireși, pruni, viță de vie,trandafirii etc.

Trebuie să arătăm însă că hibridarea reprezintă de-abia începutul lucrărilor de creare a unui soi nou. Prin hibridare se obține o descendență foarte variată, plante foarte diferite, dar dintre acestea numai unele corespund necesităților practice. De aceea, întregul material hibrid se studiază cu atenție, se extrag plantele valoroase care se înmulțesc, se încearcă în culturi comparative întîi la stațiunea de selecție și apoi în producție. Numai atunci cînd acestea depășesc din toate punctele de vedere vechiul soi cultivat, sînt date în producție și de-abia de atunci se poate vorbi de un soi nou.

MIHAI GEORGESCU
din Institutul agronomic „N. Bălcescu”
București

Prune fără simbură

Să cunoaștem legile țării

APĂRAREA PROPRIETĂȚII SOCIALISTE

Proprietatea socialistă constituie baza materială de producție în patria noastră. Apărarea ei este o înaltă datorie patriotică și cetățenească și, totodată, o obligație legală a fiecărui cetățean.

Conștiința juridică socialistă, formată în anii puterii populare, contribuie la respectarea de bună voie și conștientă a legilor noastre de către majoritatea cetățenilor și asigură aprobarea și sprijinirea de către masele populare a măsurilor luate de statul nostru împotriva acelor care încalcă normele de drept.

Nu puține sînt exemplele care pot fi date în legătură cu atitudinea nouă a cetățenilor față de proprietatea socialistă. Cu cîva timp în urmă, de pildă, la gospodăria agricolă de stat Pîscu, regiunea Galați, din cauza descărcărilor electrice s-a aprins acoperișul unei construcții care adăpostea peste 3.500 de porci. Alarma a fost dată de îngrijitorii I. Moroianu și V. Bodariu, care, împreună cu o parte din muncitorii, sub conducerea inginerului Ion Vlad și a brigadierilor A. Ciulimaru și I. Matei, au reușit să stingă focul și să salveze celelalte construcții vecine. O luptă plină de dirzenie, curaj și eroism care a oglindit spiritul de abnegație și grija deosebită față de bunuri izvorîte din conștiința omului nou! Și oamenii au învins, salvînd bunuri a căror valoare depășește suma de 2.500.000 lei.

Din netericire în conștiința unor oameni mai dăinuie încă unele rămășițe ale trecutului. Nu demult, bunăoară, Ioan Penes, responsabilul stinei cooperativei agricole de producție Florești, raionul Cîmpina, a venit foarte senin în fața consiliului de conducere declarînd că a „pierdut” 14 oi. Pierdut e un tel de a vorbi al responsabilului, deoarece cercetările au dovedit că paguba adusă bunului obștesc s-a datorat neglijenței lui Ioan Penes. Pentru lipsa de grijă față de avutul cooperativei agricole, responsabilul stinei a fost condamnat pe bună dreptate de tribunal la o lună închisoare. Și aici la Florești s-au găsit numeroși cooperatori ca Ion Vasii, Eliza Scripcaru și alții care au sîrit în apărarea avutului obștesc, demascînd nepăsarea și neglijența lui Ioan Penes față de bunurile ce i-au fost increditate.

În statul nostru democrat-popular se formează zi de zi un om cu o concepție și morală nouă, se creează opinii de masă împotriva celor care nu respectă legile țării. În același timp, prin măsurile luate, statul nostru pedepsește în mod exemplar pe cei care încearcă să lovească în baza economică a orînduirii noastre socialiste.

VASILE BRĂILOIU
consilier juridic

În apropiere de orașul Manzanillo (Cuba) se află orașelul școlar „Camile Cienfuegos”. Aici trăiesc și învață copiii ai țăranilor cubanezi

ÎN MUNȚII ȘI PĂDURILE GUATEMALEI

Ziariștii străini care au primit permise de acces în taberele partizanilor guatemalezi reușiți sub steagul unic al F.A.R. (Forțele armate ale răsculaților) au scris că unitățile militare ale patrioților sînt alcătuite „în majoritate din țărani, apoi soldați, muncitori, studenți” (Niccolo Caracciolo în ziarul italian „Il Giornale”). Guatemala, avînd o populație de circa patru milioane locuitori, dintre care peste nouăzeci la sută sînt țărani, constatarea aceasta este reală. Țăranii sînt cei ce au suferit în primul rînd opresiunea și exploatarea din partea cîrmuirilor reacționare de după răsturnarea regimului democratic al lui Iacobo Arbenz, pe timpul căruia (din 1950 și pînă în 1954), au fost împroprietăriți 100 000 de țărani, iar alți 300 000 urmau să primească pămîntul mult așteptat.

Lovitura de stat militară din 1954 și războiul sîngeros purtat de atunci încoace împotriva poporului de către diversi dictatori perindați la Casa Crenna (sediul președintelui din Ciudad de Guatemala) au răpit maselor toate cuceririle economice, politice și sociale. Pămîntul a fost înapoiat moșierilor și monopolurilor străine. Zeci de mii de țărani, muncitori, soldați, intelectuali au fost torturați, întemnițați, asasinați. Venitul anual pe cap de locuitor — 150 dolari, un medic la 120 000 locuitori, 16 000 de copii morți anual din cauza subnutriției, analfabetism de masă (91,3 la sută din populație nu știe nici să scrie nici să citească) — iată roadele anilor de dictatură din 1954 încoace!... Desigur, toate acestea sînt motive mai mult decît suficiente ca în țară să clocească revolta, ca peste 40 000 de oameni să se refugieze în munți și păduri, organizîndu-se în unități de partizani.

În zadar trupe guvernamentale echipate ultramodern încearcă de ani de zile să lichideze detașamentele de partizani, brațul înarmat al poporului. În timp ce soldații guvernamentali atacă la Scatepechez, partizanii incendiază plantațiile moșierilor din Santa Rosa. Cînd sînt căutați la Esquintia, partizanii distrug garnizoane militare în San Marcos și Solola. Iar dacă batalioane guvernamentale înconjoară masivele păduroase din vestul țării, patrioții coboară în Puerto Barrios,

ocupînd depozitele de arme, incendiînd sediile oficiale, organizînd tribunale populare pentru judecarea asupritorilor. De curînd partizanii au ocupat orașele Sampur și Pansos.

Un episod recent al luptelor a avut loc în regiunea Chiquimula, unde moșierii se dedaseră la cele mai neomezoase opresiuni contra țăranilor din satele Icapa, Baja, Palan și Zalternango, ca și împotriva muncitorilor agricoli de pe plantațiile „Sonora”, „Sierra Madre” și „La Ceiba”. O delegație de țărani a pornit în decembrie spre baza cea mai apropiată a F.A.R., cerînd ocrotire împotriva celor ce le făceau viața de netrăit. Țăranii au arătat că zeci dintre ei au fost bătuti, schingiuliți, iar peste nouă sute de oameni siliți să muncească forțat; copiii le piereau de foame; așezările — o îngrămădire de bordeie sărace, mereu supuse birurilor și jafurilor; fetele și femeile tinere batjocorite de trupele de mercenari aduse tocmai din Panama pentru a-i apăra pe plantatori. Erau, într-adevăr, peste 500 de soldați și aproape 1 200 de mercenari.

Trupele F.A.R. au organizat un iscusit atac și, avînd sprijinul populației din regiune, au luptat trei zile și trei nopți contra taberelor mercenarilor și punctelor de rezistență guvernamentale, distrugîndu-le. Conacele plantatorilor au fost incendiate. Cînd la fața locului au venit noi forțe militare din centrele administrative învecinate, chiar plantatorii scăpați cu viață au impus renunțarea la represalii contra populației, de frica unor noi incursiuni ulterioare ale partizanilor. Cu atît mai mult cu cît se știa că în fruntea unităților F.A.R. luptase însuși Marco Antonio Sosa, popularul patriot comandant al insurgenților.

...Asemenea întîmplări ca cele din Chiquimula se petrec des în diverse regiuni ale Guatemalei. În pofida condițiilor grele de acțiune, forțele insurgente continuă cu hotărîre lupta, ridicînd moralul poporului asuprit, chemîndu-l la ripostă împotriva dictaturii, arătîndu-i că numai prin unire și dîrzenie poate provoca acea stare de mobilizare națională capabilă să aducă înnoiri politice, economice și sociale.

P. TĂTARU

Răsfoind presa străină

„LE MONDE”:

„PROGRESE ÎNTR-ADEVĂR CONSIDERABILE”

Relatînd despre „uriașă creștere a producției industriale” din țara noastră, ziarul francez „Le Monde” scrie că „aceste progrese sînt într-adevăr considerabile”. Este suficient — scrie ziarul — să călătorești cîteva zile cu automobilul prin România, pentru a le constata. Se știe, de pildă, întrebă ziarul, că în 1963 industria siderurgică romînă și-a înzecit producția în comparație cu perioada dinainte de război?

Ziarul nu-și lasă totuși cititorii la nivelul impresiilor ce pot fi culese străbătînd R.P. Romînă în automobil. El aduce în discuție o serie de cifre revelatoare pentru progresul economic al țării noastre.

„...Cu 14 miliarde de kilowați producția de energie electrică atinge coeficientul 12,8 ori mai mult în comparație cu perioada antebelică, arată „Le Monde”. Or, marea baraj de pe Dunăre, a cărui construcție a fost începută la Porțile de Fier de Jugoslavia și România, va adăuga 5 miliarde kilowați la această producție.

Trebuie să mai vorbim oare și despre cele 32 uzine chimice construite după război, sau despre vastul combinat de îngrășăminte chimice în curs de construire la Turnu Măgurele, despre complexele de alumînă și aluminiu, a căror construcție se apropie de sfîrșit la Oradea și Slatina, despre cele 5 000 km de șosele care au fost modernizate, în sfîrșit despre petrol, a cărui producție a crescut la peste 12 milioane tone în 1963?”

Ziarului nu-i scapă nici semnificația faptului că „la 1 iulie 1964, pe cîmpiile Romîniei lucrau 70 000 de tractoare, 63 000 de semănătoare și 34 000 de secerătoare-treierătoare” și că „...Romînia este țara europeană a cărei producție a cunoscut în cursul anilor 1960—1963 ritmul de creștere cel mai important (15 la sută pe an)”.

În legătură cu situația oamenilor muncii din țara noastră, ziarul „Le Monde” scrie: „...Creșterea constantă a produsului național a permis guvernului romîn să decreteze o sporire generală de salarii de aproape 10 la sută a cărei aplicare se va egalona pe mai multe luni. Salariații din industriile alimentare și de consum au început să beneficieze de această majorare încă din septembrie 1964. Învățătorii și educatoarele au primit, de asemenea, o sporire de aproape 15 la sută”.

„După părerea generală a acelor care au cunoscut în trecut România, adaugă „Le Monde”, marea masă trăiește mai bine decît înainte de război. Mizeria ce se vedea la sate și la orașe a dispărut, ca și diferențele revoltătoare de avere”.

Revista vest-germană „Der Spiegel” a publicat un amplu reportaj despre fărâdelegile comise de mercenarii albi în slujba guvernului Chombe.

(ZIARELE)

— Ferește-te din calea lor, puiele! Sînt cele mai feroce sălbăticiuni din jungla congoleză...

(Desen de V. TIMOC)

Programul televiziunii

DUMINICĂ 24 IANUARIE

- 8.50 Gimnastica de înviorare la domiciliu.
- 9.00 Rețeta gospodinei.
- 9.30 Emisiune pentru copii și tineretul școlar: Telediscurile pionierilor. Cu mingea pe apă... Concertul solistilor școli de copii de pe lângă Filarmonica de stat din Leningrad. (Transmisiune de la Leningrad). Aventurile echipajului Val-Virtej: Săgeata inokeză (reluare).
- 11.00 Emisiune pentru sate. Din cuprins: Candidații noștri. Interviu nostru: Cum păstrați semințele pentru primăvară? Noutăți din agricultură — jurnal agricol realizat de Studioul cinematografic „Al. Sahia”. Masă rotundă: Construcții zootehnice. Din frumusețile patriei. Muzică populară romînească.
- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.10 Muzeul de artă al Republicii Populare Romîne: Galeria Națională.
- 19.30 Maestrii genului scurt: N. Gogol.
- 20.15 Cluj — reportaj filmat realizat de Studioul cinematografic „Al. Sahia”.
- 20.35 Comici vestitii al ecranului.
- 21.35 Muzică ușoară.
- În încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

LUNI 25 IANUARIE

- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.10 Pentru școlari: Chimistul amator.
- 19.40 Politică cu... delicatețe — film.
- 20.00 Transmisiune de la Fabrica de confecții și tricotaje „București”.
- 20.30 Joc și cîntec sucevean.
- 21.30 Telesport.
- În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

MARȚI 26 IANUARIE

- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.15 Cîntecele Polesiei. (Transmisiune de la Kiev).

19.45 Emisiune de știință: Ce este Galaxia și Metagalaxia?

20.05 Teatrul, artă realistă (XV) — Schiller.

În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

JOI 28 IANUARIE

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.10 Pentru copii: Calul Fury.

19.35 Clubul tineretii.

21.30 Vitrina literară.

În încheiere: Poșta televiziunii. Buletin de știri. Buletin meteorologic.

VINERI 29 IANUARIE

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.10 Pentru copii: Ilustrate din țară.

19.45 Temelii de oțel — documentar.

20.00 Săptămîna.

21.00 Din viața animalelor (XXV): Asistența medicală.

21.30 Steluțe de zăpadă — emisiune de muzică ușoară.

În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

SÎMBĂTĂ 30 IANUARIE

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.10 Pentru copii: Cîntecele omului de zăpadă.

19.35 Aventurile lui Robin Hood (XVI): Proba judecării prin luptă.

20.00 „Corabia” și „Trișorii” — desene animate.

20.10 Muzică populară romînească.

20.40 În fața hărții.

20.50 Legenda îndrăgostiților — film.

22.30 Tele-taxi melodii.

În încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

O DESCOPERIRE RARĂ

În anul 2065, călătorind cu trenul aerian supersonic care leagă litoralul dobrogean de restul țării, am făcut un popas în localitatea Murfatlar, celebră pentru podgoriile sale. Aici am vizitat și un șantier arheologic, unde săpătorii tocmai dezgropaseră o ciudată relievă, care, după cum s-a constatat, datează exact de acum un veac. E vorba de o sticlă în care cineva, aflat pe moarte, și-a introdus testamentul. Faptul nu ar fi produs cine știe ce vîlvă dacă ar fi fost vorba de un testament comun, scris de mina unui om. Cum însă testamentul cu pricina a fost lăsat de o găină, nu prețetăm să dăm publicității acest document rarism. Iată-l cuvînt cu cuvînt.

„Azi 10 ianuarie 1965, subsemnata G. Alina, de profesie ouătoare la ferma de păsări a cooperativei agricole de producție Murfatlar, raionul Medgidia, am purces la scrierea acestui testament, cu gușa plină de obidă, fiindcă simt că mi se apropie sfîrșitul. Avere n-am. Mor slabă și săracă, răpusă de toate cite le îndurăm noi aici, mai rău ca din partea uliilor și ereților.

Aici la noi în puierniță e o murdărie și o duhoare de țî se întoarce pipota pe dos, iar adăpatul îl facem dintr-o jumătate de cauciu auto, adică motomecanizat. Bieții pui, mai șubrezi ca noi găinile, s-au și înțeles între ei că „decît așa viață, mai bine lipsă”. Și s-au ținut de cuvînt: în ultimele două luni ne-au murit 2200 de flăcăiandri numai buni de frigare. Din cauza doliului, am ajuns să nu mai fim găini albe și roșii, ci numai negre. Dar tovarășul președinte Ion Peteu nu se omoară cu firea din pricina asta. Dumnealui e de părere că ferma de păsări, din cauza bolilor, nu dă rezultate și trebuie lichidată, deși e la mîntea cocosuului că ar fi mai bine să lichideze bolile. Cu alte cuvinte, și-a luat angajamentul să ne ducă la bun sfîrșit. Noi însă, cu mîntea noastră proastă de galinacee, socotim că ar fi mai cu folos să ne vindă sau să ne transfere la altă fermă, decît să ne sortească unei pieiri nedemne. Că aici, nici

una nu mai tragem nădejde să avem o moarte glorioasă, întinse pe paturi de cartofi rumeniți la cuptor, ornate cu gogoșari în oțet și străjuite de pahare cu vin de Murfatlar și Nazarcea. Nu, aici, dacă lucrurile mai merg mult așa, vom ajunge toate în groapa cu var, încît urmașii mei nici „să-i fie țărîna ușoară” nu-mi vor mai putea spune.

Culmea e că avem la Murfatlar cîteva cooperatoare școlarizate ca avicultoare, însă consiliul de conducere, cu dragostea și grija ce ne-o poartă, le-a repartizat în brigada legumicolă, în timp ce la ferma de păsări lucrează niște oameni nepricepuți. În felul ăsta, ouatul merge și el ca pe roate: într-o zi, cînd am fost vizitate de o activistă de la comitetul raional de femei Medgidia și de directoarea căminului cultural Murfatlar, s-au numărat în cuibare... 4 ouă de la 600 de găini matcă. Auzind una ca asta, tovarășul doctor veterinar Laur Gavrilescu, lector la cercul zootehnic, s-a făcut foc și pară. Nu însă din pricina numărului mic de ouă, ci pentru că cele două tovarășe, care veniseră cu gîndul să organizeze un schimb de experiență cu crescătorele de păsări de la cooperativa din satul vecin Siminoc, au vizitat ferma fără aprobarea domniei sale. Într-adevăr, putea să le vină și rău de ce au văzut aici. Ba o fire impre-

sionabilă ar fi putut să aibă și un atac de inimă. Și atunci, cine răspundea?

Își dă oricine seama, așadar, cît de bine pot studia cursanții noștri de la cercul zootehnic apariția și evoluția bolilor la păsări. Învață, cum s-ar spune, pe viu. Noi însă am vrea ca ei să studieze nu apariția bolilor, ci prevenirea acestora. Ce te faci însă că fondul de cărți agrozootehnice zace, neinventariat, jumătate la sediul cooperativei agricole și jumătate la biblioteca comunală, și că listele bibliografice nu au fost întocmite nici pînă în ziua cînd m-am apucat să scriu acest testament. Nu-i mai puțin adevărat că tovarășul Ion Peteu susține că broșurile de la cooperativă nu stau chiar neatînse și că de ele se ocupă femeia de serviciu, care însă recunoaște singură că se pricepe mai bine să șteargă cărțile de praf decît să facă cu ele rafturi tematice și să le distribuie cursanților.

Unii au să se întrebe poate ce părere are despre toate astea ingenera cooperativei, tovarășa Rădulescu Elena. Ea nu mai are nici o părere, fiindcă, în calitate de agronom, „a eliberat terenul” de vreo trei luni și a plecat la Constanța, lăsînd cooperativa fără inginer, cu toate că în scriptele consiliului agricol regional tot mai figurează ca lectoră a cercului agrotehnic. În lipsa ei însă, consiliul de conducere al cooperativei a rezolvat problema cum nu se poate mai bine, punîndu-l lector, în această comună cu o groază de ingineri și profesori de științe naturale, pe un elev din anul IV al școlii tehnice agricole Cernavoda, care, după cum se vede, mai are el însuși de învățat cîte ceva. Ce mai, aș fi fericită să mă văd dusă, spre vînzare, la chioșcul cooperativei agricole de producție, unde aș nimeri pe miinile foarte pricepute ale gestionarului... școlarizat la Casa agronomului ca altoitor și crescător de albine! După cum se vede, consiliul de conducere al cooperativei agricole a aplicat și în acest caz dictonul: „omul potrivit la locul potrivit”.

Rugînd să nu fiu dată uitării dacă o fi să ajung și eu la groapa cu var, închei acest testament semnînd înlăcrimată.

G. ALINA

Pt. conformitate
GEORGE MIHĂESCU
NICOLAE ANATOL

ARICIUL ȘI VULPEA

de EMILIAN KROTKI
(U.R.S.S.)

Vulpea, hoată și isteată
Întîlnind de dimineață
Pe țeposul de arici,
În doi timpi
Și trei mișcări
L-a convins să dea sub brici
Toată chicia lui de ghimpi.
Cînd ariciul, cam stingher,
S-a întors de la frizer,
Vulpea n-a mai pregeiat
Și-i strigă pe loc, rizînd:
Ce-și pusese ea în gînd:
— Ești acum un vînat
Numai bun de-nfulecat!

Vreți probabil și-o morală?
Vulpea-i vulpe și te-nșeală.
Deci, cu vulpea, ca arici
Stai mereu cu... țepii-brici!

În romînește de
MIHAIL COSMA

MÎNDRIE CETĂȚENEASCĂ

De vii în satul nostru, pe vilcea,
Vei trece mai întîl un pod frumos
Și nu că vreau să fiu lăudăros
Dar a lucrat la el și mina mea.

Spre mijlocul comunei, mai în jos,
Te vor conduce pomii pe șosea

Iar creanga lor să-ți spună parcă vrea
Că la sădit eu n-am fost mai prejos.

De-asemeni, cînd căminul s-a zidit
Eu sus pe schele fost-am nelipsit
Să dau o... cărămidă de-ajutor.

Un singur om în toate m-a luat
Fiind mereu în fruntea tuturor
Și-acesta e al nostru deputat.

STELIAN FILIP

Vinătorascl.

(Din revista „Zeit im Bild” — R.D.G.)

GLUME

Profesorul întreaba pe un elev:

— Dacă Ionescu împrumută de la tine 10 penițe și peste o săptămîină îți dă înapoi cinci, cite o să-ți mai dea?

— Nici una.
— Gîndește-te bine. Nu prea cunoști aritmetica.

— Dumneavoastră nu-l prea cunoașteți pe Ionescu.

★
Intr-un muzeu, ghidul explică:

— Mina aceasta, admirabil conservată, a fost găsită într-un sarcofag dezgropat recent. Ea aparține unui împărat roman.

— Dar minuța de colo? întrebă un vizitator.
— Aparține aceluiași împărat, dar de cînd era mic.

★
— Nu știu ce să-ți cumpăr nevetei de ziua ei.

— Întreb-o pe ea.
— Nu, că e prea scump.

★
— Caut un cadou pentru bărbatul meu.

— Cum să fie?
— Ieftin, și să-l pot folosi și eu...

★
Se știe că Ion Creangă a avut o situație materială grea și că banii nu i-au prisosit niciodată. De altfel, el și arată în „Amintiri din copilă-

rie” că „sărac așa ca-n anul ăsta, ca în anul trecut și ca de cînd sint, niciodată n-am fost!”

Cu toate astea, pe Creangă cîcă l-au călcat într-o noapte hoții. Întorcîndu-se tocmai atunci acasă și surprinzîndu-i pe furii care cotrobăiau prin bojdeuca sa, Creangă i-a întreat:

— Ce vreți, mă?
— Banii! au răspuns aceștia.

— Da' proști mai sin-teți! a ris Creangă. Eu îi caut ziua și nu-i gă-sesc, d-apăi voi noaptea!

★
— Ionele, vino să că-lărești pe genunchii mei!

— Mulțumesc, dar prefer un măgar adevărat!

★
— Bibanul pe care l-am prins cîntărea...

— Ei, cit?!

— Cam pe jumătate din cit spun eu, dar în orice caz de două ori cit credeți voi!

★
— De ce nu coboriți prin față?

— Păi n-am coborît prin fața dumitale?

★
Între școlari:
— Dar tatăl tău nu te ajută la lecții?
— Mă ajută, însă doilul de data trecută i-a luat cheful!

La cercurile agrotehnice din comuna Petrești-Carei, toate lecțiile sînt însoțite de proiecții de filme și diatfilme.

— Și să știi că e o plăcere pentru mine să fiu și operator de film...

Desen de Nic. NICOLAESCU